

Nr 395

Av fröken **Elmén m. fl.**, *angående höjning av maximibeloppet för bidragsförskott till ensamstående mödrar.*

Varje socialt intresserad eller socialt verksam medborgare har kunnat konstatera, att ensamstående mödrar ofta lever på en mycket låg ekonomisk standard. I de utredningar, som nyligen verkstälts av socialstyrelsen och Stockholms stads statistiska kontor, samt i den promemoria angående stöd åt ofullständiga familjer, som den 16 oktober avgivits av familjeberedningen, har redogörelser lämnats för de ensamma mödrarnas situation bl. a. ur ekonomisk, bostads- och arbetsmarknadssynpunkt. Samtliga dessa redogörelser ger bekräftelse på att stora grupper ensamma mödrar befinner sig i ett utomordentligt beträngt läge och att de och deras barn kan anses tillhöra de mest eftersatta grupperna i dagens samhälle.

Det är, som familjeberedningen uttrycker det, uppenbart, att det här, liksom när det gäller de ofullständiga familjerna i gemen, föreligger ett eftersatt hjälpbehov, som inte kan tillgodoses utan tämligen långtgående åtgärder från det allmännas sida.

I årets statsverksproposition meddelas, att en proposition sannolikt är att vänta under 1957 års riksdag med förslag om en uppräknig av de familjerättsliga underhållsbidragen. Likaså signaleras en proposition om ett utfyllnadsbidrag, motsvarande skillnaden mellan det ådömda eller det lägre underhållsbidraget, i de fall detta inte uppgår till 50 kronor per månad. Det är angeläget att dessa förbättringar av de ensamstående mödrarnas villkor snarast kommer till stånd.

Med beklagande måste tyvärr accepteras det faktum, att den för många av de allra sämst ställda ofullständiga familjerna så viktiga frågan om en höjning av de särskilda barnbidragen icke omedelbart kan upptagas till behandling på grund av det nära sambandet med den samhällseliga pensioneringens utformning. Varje dröjsmål med en höjning av dessa bidrag är ju till ett ytterligt stor men för de berörda familjerna.

Undertecknade motionärer kan däremot inte dela den i statsverkspropositionen redovisade uppfattningen, att frågan om en höjning av maximibeloppet för de bidragsförskott, som samhället utbetalar, då avtalade eller ådömda bidrag uteblir från den underhållsskyldige av föräldrarna, skulle sammanhänga så nära med frågan om de särskilda barnbidragen och följaktligen också med pensionsfrågan, att en provisorisk och omedelbart

verkande höjning av maximibeloppet icke skulle kunna verkställas. Bidragsförskottet utgör sedan den 1 juli 1953 maximum 600 kronor per år.

Det är givet, att en mor och hennes barn mycket hastigt kan komma i en utomordentligt svår ekonomisk belägenhet, om hon tilldömts eller avtalsmässigt fått sig tillerkänt ett underhållsbidrag, som på grund av faderns betalningsförmåga väsentligt överstiger 600 kronor, om fadern av någon anledning slutar att utbetala bidraget och hon får nöja sig med det till 600 kronor maximerade bidragsförskottet. Familjeberedningen konstaterar fullt riktigt, att ju högre underhållsbidraget är och ju större relativ betydelse det har i den ofullständiga familjens ekonomi, desto besvärligare blir det att bära den inkomstminskning, som följer av att den underhållsskyldige underlåter att betala. Sedd mot bakgrunden av de nuvarande barnkostnaderna måste ett till 600 kronor maximerat bidragsförskott anses alldeles för lågt.

Socialstyrelsen föreslår i sina anslagsäskanden till årets riksdag att bidragsförskottet måtte höjas till maximum 1 200 kronor. Departementschefen anför, att någon proposition till årets riksdag om ändring rörande bidragsförskottens belopp icke är att förvänta.

Vi anser det vara samhällets självklara och oavvisliga skyldighet att ge de ensamstående, ekonomiskt vanlottade mödrarna och deras barn hjälp och bistånd omedelbart i sådana fall, då absoluta organisatoriska hinder icke föreligger. Eftersom en höjning av bidragsförskotten enligt vår mening är en åtgärd, som inte ovillkorligen behöver sammankopplas med lösande av andra bidragsfrågor, vill vi föreslå, att maximibeloppet för bidragsförskott höjes till 1 200 kronor per år. Höjningen bör träda i kraft den 1 juli 1957. Anslagsbehovet påverkas av den föreslagna höjningen först från och med budgetåret 1959/60.

Med stöd av det som ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att maximibeloppet för bidragsförskott till ensamstående mödrar höjes till 1 200 kronor per år och att denna höjning skall träda i kraft den 1 juli 1957.

Stockholm i januari 1957

Brita Elmén

Einar Rimmerfors

Edith Liljedahl

Wald. Svensson

Sven Gustafson

Augustinus Keijer

i Göteborg

Ture Königson

Henning Gustafsson